

Το προφίλ των ρωσόφιλων, η θεωρία των δύο άκρων και ο Πουτινισμός

Κι' ενώ στην Ουκρανία βρίσκεται σε εξέλιξη η πιο κτηνώδης πολεμική επιχείρηση που έχουμε δει σε Ευρωπαϊκό έδαφος, οι κάθε λογής ρωσόφιλοι δείχνουν πιο αποκτηνωμένοι και ανήθικοι από ποτέ, αν τους διαβάσεις ή του ακούσεις ως συμπεριφορά και επιχειρήματα !

Αν προσπαθήσουμε να δούμε καλύτερα το προφίλ των εν Ελλάδι ρωσόφιλων θα βρούμε ενδιαφέροντα ιδεολογικά και ψυχολογικά στοιχεία που, ορισμένα από αυτά, τα έχουμε επισημάνει και παλιότερα σε ανύποπτο χρόνο.

Στο πολιτικό φάσμα βρίσκονται σχεδόν παντού, αλλά τους συναντάμε κυρίως στην άκρα δεξιά (φασίστες και ναζί) και στην άκρα αριστερά (ΚΚΕδες, σκληροπυρηνικοί Συριζαίοι και άλλες μικρότερες ουρές τους, τύπου ΑΝΤΑΡΣΥΑ κλπ.)

Τους βρίσκεις όμως και αλλού έστω και πιο καλυμμένα, όπως σε πρώην και νυν ΠΑΣΟΚτζήδες μικροαστούς λαϊκιστές (μεγάλη μερίδα αυτών βρίσκεται πάντως τώρα στον ΣΥΡΙΖΑ), αλλά και σε μερικούς τριτοκοσμικούς νεοδημοκράτες Καραμανλικούς και Σαμαρικούς...

Και όσο για άλλα κοινά χαρακτηριστικά τους είναι το χαμηλό πνευματικό επίπεδο, ο φανατισμός, η συνωμοσιολογία, η αντίληψη πως πάνε κόντρα στο σύστημα το οποίο τους κρύβει την αλήθεια και η τάση να κοροϊδέψουν τους άλλους, με προπαγάνδα και fake news, αλλά και τον ίδιο τους τον εαυτό...

Μια ματιά στο προφίλ και τις φωτογραφίες των Ρωσόφιλων στα social media μπορεί να λέει πολλά, αν σκαμπάζεις και λίγο από ψυχολογία. Συνήθως άξεστοι τύποι προβληματικοί στις σχέσεις με τους συνανθρώπους τους και πολύ συχνά με

κουλτούρα βίας !

Υπάρχουν άλλωστε ακόμα και περιπτώσεις με **φανατικό Ορθόδοξο ή ζωοφιλικό προφίλ, αλλά ταυτόχρονα και υπέρ των μεγαλύτερων κτηνωδιών του πολέμου !** Κλασσικότετες προβληματικές και κατά βάθος μισανθρωπικές περιπτώσεις

Επιστρέφοντας στο καθαρά πολιτικό κομμάτι θα λέγαμε ότι στο Ουκρανικό η θεωρία των δύο άκρων όχι μόνο επιβεβαιώνεται όσο ποτέ άλλοτε, αλλά πάει σε άλλο επίπεδο !

Ο αντιδυτικισμός πάει στα άκρα και σχεδόν πάντα καταλήγει σε ρωσοφιλία, ακόμα και αν αρχικά δεν επρόκειτο για πολύ καθαρή ή συνειδητή ρωσοφιλία.

Πχ. υπάρχουν και αριστεροί που δεν θεωρούν τον Πούτιν δικό τους (αν και οι περισσότεροι στο βάθος τον θεωρούν) σύρονται στη Ρωσοφιλία έχοντας υποστεί την πλύση εγκεφάλου ότι η **δύση είναι το απόλυτο κακό, οπότε και κάνουν τον συνειρμό ότι η Ρωσία του Πούτιν είναι ένα αντίπαλο δέος που πρέπει να στηριχθεί με κάθε τρόπο και κάθε επιχείρημα.**

Από την άλλη βέβαια υπάρχουν και οι ακροδεξιοί που είναι δικαιωματικά οι ηλιθιότεροι όλων και πάνε στον Πούτιν απλά γιατί όπου βρίσκουν αυταρχισμό τον ακολουθούν ή γιατί-ακόμα πιο βλακωδώς-πιστεύουν ότι είναι Ορθόδοξος και εκφράζει τις αξίες του πατρίς-θρησκεία-οικογένεια !

Ούτε αυτοί, αλλά ούτε και ο περισσότερος κόσμος (συμπεριλαμβανομένων και των αφελών έως χοντρόπετσων πολιτικών της δύσης) κατάλαβαν έγκαιρα μια απλή αλήθεια για τον Πούτιν και το ιδεολογικό υπόβαθρο του Πούτιν και του Πουτινισμού...

Ότι δηλαδή ο Πούτιν είναι ένα κατάλοιπο του κομμουνισμού και για την ακρίβεια ένας αναθεωρητής κομμουνιστής στην πιο κτηνώδη μορφή του και από εκεί προέρχεται κυρίως η αντίληψή του ότι η ανθρώπινη ζωή είναι απλά μια λεπτομέρεια ή και εντελώς ασήμαντη μπροστά στο... μεγαλείο της ιδεολογίας μας...

Αυτό εκτιμούμε ότι δεν έγινε πολύ κατανοητό και για τον λόγο ότι αυτός δεν πολιτεύεται με μια καθαρά σοσιαλιστική ατζέντα, αλλά συμπορεύεται και με την άκρα δεξιά και την ατζέντα της.

Αυτό όμως δεν κάνει τον Πούτιν ακροδεξιό και απλά συμβαίνει γιατί **οι ιδέες του εθνικισμού, της Ορθοδοξίας και των οικογενειακών αξιών του είναι απαραίτητες για την παγκόσμια κυριαρχία του.** Και του είναι απαραίτητες και για να προσελκύσει περισσότερο κόσμο και πολιτικούς παγκοσμίως, αλλά και για να περιγράψει τη δύση ως διαβρωμένη και παρηκμασμένη που πρέπει αυτός να απελευθερώσει κλπ. κλπ.

Για το λόγο αυτό πιστεύουμε ότι αν και όταν ο Πούτιν καταφέρει σε μεγάλο βαθμό την παγκόσμια αυταρχική κυριαρχία του, θα ξωπετάξει από το πολιτικό παιχνίδι τους ανόητους ακροδεξιούς και μαύρους φασίστες και τις ιδέες τους, είτε και θα τους εξοντώσει.

Πάντως δεν είναι καθόλου λάθος να δούμε τον Πούτιν και τον πουτινισμό ιδεολογικά και από την οπτική πως είναι ένας εθνικοσοσιαλιστής (δηλαδή ναζί και διάδοχο του Χίτλερ), καθώς συνδυάζει σοσιαλισμό με άκρα δεξιά, έστω και αν αυτό γίνεται εξ'ανάγκης.

Λαμβάνοντας υπόψη όλα αυτά εμείς θα διαφωνήσουμε με κάποιες απόψεις που διατυπώνονται και γράφονται και καλοπροαίρετα από δημοκρατικών φρονημάτων ανθρώπους

Πως πχ. πρέπει να κατανοήσουμε τον Ελληνικό λαό-ακόμα και τη χειρότερη μερίδα του-επειδή έχει περάσει πολλά κυρίως μέσα στα χρόνια της οικονομικής κρίσης και να μην τον κριτικάρουμε στο πόσο ανορθολογικά και φανατικά παρασύρεται με κάθε ευκαιρία ή ακόμα και με κουλτούρα βίας (βλέπε πχ. Χρυσή Αυγή)

Εμείς πιστεύουμε όμως ότι αυτές οι απόψεις είναι ένας light λαϊκισμός, καθώς χαϊδεύουν τα ελαττώματα του λαού μας και κρύβουν τα προβλήματα και τις στρεβλώσεις της κοινωνίας μας.

Ομοίως διαφωνούμε και με κάποιους που λένε είτε ότι ο Πούτιν είναι ακραιφνώς ακροδεξιός, χωρίς πραγματική σχέση με κομμουνισμό και σοσιαλισμό ή και ότι ο Πουτινισμός δεν έχει ιδεολογία.

Πως αλήθεια πιστεύουν όλοι αυτοί ότι μπορεί να μην είναι σοσιαλιστής ένας άνθρωπος που είχε από μικρός στόχο ζωής να μπει στην KGB (και τα κατάφερε να γίνει ένα σκληροπυρηνικό στέλεχος της), που επιλέχθηκε από τον Γέλτσιν ως πρωθυπουργός και πρόεδρος επειδή ήταν το πιο διεστραμμένο μυαλό και που ήρθε-κατά δήλωσή του-για να πάρει εκδίκηση για την ήττα της Σοβιετικής Ένωσης και να αποκαταστήσει το γόητρο της Ρωσίας ;

Ακόμα περισσότερο δεν μπορεί να εξηγηθεί αλλιώς το γιατί παρουσίαζε-τουλάχιστον από ένα σημείο και μετά-τη Ρωσία ως διάδοχο της ΕΣΣΔ, το γιατί δεν καταδίκασε ποτέ ευθέως το Σταλινισμό και το γιατί επανέφερε τον Σοβιετικό ύμνο-που είχε αλλάξει ο Γέλτσιν-ως ύμνο της Ρωσίας.